Investigació periodística

Autor:
Data de publicació: 14-06-2024

El periodisme d'investigació és una forma de periodisme en què els periodistes investiguen profundament un sol tema d'interès, com ara delictes greus, injustícia racial, corrupció política o il·lícits corporatius. Un periodista d'investigació pot passar mesos o anys investigant i preparant un reportatge. De vegades, els professionals utilitzen els termes "informes de la història" o "informes de rendició de comptes".

La major part del periodisme d'investigació ha estat tradicionalment dirigit per diaris, serveis telefònics i periodistes independents o també fundacions privades sense afany de lucre com l'INH.

El periodisme d'investigació és una forma de periodisme en què els periodistes investiguen profundament un sol tema d'interès, com ara delictes greus, injustícia racial, corrupció política o il·lícits corporatius. Un periodista d'investigació pot passar mesos o anys investigant i preparant un reportatge. De vegades, els professionals utilitzen els termes "informes de la història" o "informes de rendició de comptes".

La major part del periodisme d'investigació ha estat tradicionalment dirigit per diaris, serveis telefònics i periodistes independents o també fundacions privades sense afany de lucre com l'INH. Amb la disminució dels ingressos a través de la publicitat, molts serveis de notícies tradicionals han tingut dificultats per finançar el periodisme d'investigació, a causa que requereix molt de temps i és car. Les investigacions periodístiques són cada vegada més dutes a terme per organitzacions de notícies que treballen conjuntament, fins i tot internacionalment (com en el cas dels Panama Papers i Paradise Papers), o per mitjans sense ànim de lucre com ProPublica, que compten amb el suport del públic i els benefactors per finançar el seu treball.

Contingut

Definicions

El professor de periodisme de la Universitat de Missouri Steve Weinberg va definir el periodisme d'investigació com: "Informar, a través de la pròpia iniciativa i producte de treball, assumptes d'importància per als lectors, espectadors o oients". [1] En molts casos, els subjectes de l'informe desitgen que els assumptes sota escrutini romanguin sense revelar. Actualment hi ha departaments universitaris per a l'ensenyament del periodisme d'investigació. Es duen a terme conferències presentant investigacions revisades per parells sobre periodisme d'investigació. [2]

El teòric britànic dels mitjans Hugo de Burgh (2000) afirma que: "Un periodista d'investigació és un home o dona la professió del qual és descobrir la veritat i identificar-ne els lapsus en qualsevol mitjà disponible. L'acte de fer això generalment s'anomena periodisme d'investigació i es diferencia del treball aparentment similar realitzat per la policia, els advocats, els auditors i els organismes reguladors, ja que no es limita a l'objectiu, no està legalment fundat i estretament relacionat amb la publicitat. [3]

Història

Els primers diaris de l'Amèrica colonial britànica van ser sovint suprimits per les autoritats pel seu periodisme d'investigació. Alguns exemples inclouen Publick Happenrences Both Forreign i Domestick i New England Courant de Benjamin Franklin. Els periodistes que informaven sobre les accions de les autoritats britàniques contribuirien més tard al sentiment revolucionari en el període previ a la Revolució Americana; un exemple destacat va ser la Boston Gazette, col·laborada per Samuel Adams entre d'altres. [4]

Els llibres de text de periodisme nord-americans assenyalen que els estàndards de muckraking promoguts per McClure's Magazine al voltant de 1902, "s'han convertit en part integral del caràcter del periodisme d'investigació modern". [5] A més, els èxits dels primers muckrakers van continuar inspirant periodistes. [6][7]

La perspectiva del periodisme d'investigació als Estats Units va millorar a la dècada de 1960 amb la Llei de Llibertat d'Informació i el New York Times Co. contra Sullivan. La invenció de la fotocopiadora també va oferir una eina d'assistència als denunciants. [4]

El creixement dels conglomerats mediàtics als Estats Units des de la dècada de 1980 ha anat acompanyat de retallades massives en els pressupostos per al periodisme d'investigació. Un estudi de 2002 va concloure "que el periodisme d'investigació gairebé ha desaparegut de les ones comercials de la nació". [8] El periodisme no comercial s'ha intensificat cada vegada més per treballar en aquesta creixent necessitat d'investigacions i informes en profunditat. Un dels equips més grans de periodistes d'investigació és el Consorci Internacional de Periodistes d'Investigació (ICIJ), amb seu a Washington, llançat el 1997 pel Centre per a la Integritat Pública[9] que inclou 165 periodistes d'investigació en més de 65 països[10] que treballen en col·laboració sobre el crim, la corrupció i l'abús de poder a nivell mundial,[10] sota Gerard Ryle com a director. [11] Treballant amb els principals mitjans de comunicació de tot el món, han exposat el crim organitzat, les companyies internacionals de tabac, els càrtels militars privats, les companyies d'amiant, els grups de pressió del canvi climàtic, els detalls dels contractes de guerra de l'Iraq i l'Afganistan i, més recentment, els Panama Papers[10] i Paradise Papers. [12][13][14] El centre d'investigació Commons es va obrir a Berlín, Alemanya el 2021 i alberga el Centre Europeu de Drets Constitucionals i Humans, Arquitectura Forense i Bellingcat. [15]

Eines

Un reporter d'investigació pot fer ús d'una o més d'aquestes eines, entre d'altres, en una sola història:

Anàlisi de documents, com ara demandes i altres documents legals, registres fiscals, informes governamentals, informes reguladors i presentacions financeres corporatives. [16]
Bases de dades de registres públics. [17][4]
Investigació de qüestions tècniques, inclòs l'escrutini de les pràctiques governamentals i empresarials i els seus efectes.
Recerca en temes socials i jurídics.
Fonts de recerca per subscripció com LexisNexis. [18]
Nombroses entrevistes amb fonts registrades, així com, en alguns casos, entrevistes a fonts anònimes (per exemple, denunciants). [4]
Lleis federals o estatals de llibertat d'informació per obtenir documents i dades d'agències governamentals.
OSINT (Open-Source Intelligence): bases de dades i eines que contenen recursos lliures i oberts que qualsevol pot utilitzar.

Exemples

Aquest article pot contenir exemples excessius o irrellevants. Si us plau, ajudeu a millorar l'article afegint text descriptiu i eliminant exemples menys pertinents. (Gener 2023)

Julius Chambers del New-York Tribune s'havia compromès amb l'asil de Bloomingdale el 1872, i el seu relat va conduir a l'alliberament de dotze pacients que no eren malalts mentals, una reorganització del personal i l'administració i, finalment, a un canvi en les lleis de bogeria; [19] això va conduir més tard a la publicació del llibre Un món boig i els seus habitants (1876).

Els horrors del sud d'Ida B. Wells-Barnett de 1892 van documentar el linxament als Estats Units, exposant-se a les pàgines dels diaris de propietat negra com una campanya d'opressió i intimidació contra els afroamericans. Una turba blanca va destruir el seu diari, premsa i oficina en represàlia pels seus informes. [20]

El llibre d'Ida Tarbell de 1904, The History of the Standard Oil Company, va exposar les pràctiques i mètodes nefastos del monopoli de l'empresa, i va conduir al seu desmantellament. [21]

El llibre The Jungle d'Upton Sinclair de 1905 va exposar les condicions insalubres a les plantes d'envasat de carn nord-americanes, i va conduir a la creació de l'Administració d'Aliments i Medicaments.

Nellie Bly, un pseudònim utilitzat per Elizabeth Cochrane Seaman a finals del segle 19, va fingir bogeria com a part de la seva investigació encoberta de 1887 i posterior exposició sobre el funcionament intern de l'Asil Llunàtic de Dones a la ciutat de Nova York. Publicada amb gran èxit com una sèrie d'articles al New York World que més tard van ser compilats i detallats en el seu llibre Ten Days in a Mad-House, les revelacions de Bly van conduir tant a una investigació del gran jurat de l'asil com a un augment del finançament per al Departament de Caritats Públiques i Correccions. [22]

Entre 1972-1974, Bob Woodward i Carl Bernstein van descobrir i exposar una varietat d'informació incriminatòria sobre la campanya presidencial del president Richard Nixon de 1968-1972. La informació exposada, va provocar la dimissió de Nixon el 1974 i llavors va ser reconegut com l'escàndol Watergate. [23]

La investigació de Bill Dedman de 1988, The Color of Money,[24] per a The Atlanta Journal-Constitution sobre la discriminació racial per part dels prestadors hipotecaris en barris d'ingressos mitjans, va rebre el Premi Pulitzer de Reportatge d'Investigació de 1989 i va ser un exemple primerenc influent de periodisme de bases de dades o informes assistits per ordinador. [25]

La investigació premiada per la premsa britànica de Brian Deer per a The Sunday Times de Londres sobre la controvèrsia mundial de la vacuna triple vírica que va revelar que la investigació, publicada per The Lancet, que associava la vacuna infantil amb l'autisme era fraudulenta. [26][27][28]

El Daily Telegraph va investigar les afirmacions que diversos membres del Parlament britànic havien estat presentant reclamacions de despeses dubtoses i frívoles, i ho havien fet durant molts anys en secret. L'Autoritat de la Cambra dels Comuns inicialment va intentar bloquejar la publicació de la informació, però les despeses es van filtrar al Telegraph. El diari va publicar llavors informacions que van dominar les notícies durant setmanes i van causar una considerable ira al Regne Unit. [29]

John M. Crewdson del Chicago Tribune va escriure un article de 1996[30] proposant la instal·lació de desfibril·ladors en avions nord-americans. Crewdson va argumentar que, basant-se en la seva investigació i anàlisi, "els kits mèdics i els desfibril·ladors estarien econòmicament justificats si salvessin només 3 vides cada any". Poc després de la publicació de l'article, les companyies aèries van començar a instal·lar desfibril·ladors als avions i els dispositius van començar a aparèixer en aeroports i altres espais públics. Deu anys després d'instal·lar els desfibril·ladors, American Airlines va informar que les màquines havien salvat 80 vides. [31]

Project Censored investiga regularment històries que han estat descobertes per altres mitjans.

Hopewell Chin'ono, el guardonat periodista zimbabuès que va investigar i va treure a la llum l'escàndol del Covid-gate a Zimbabwe el juny del 2020. Es van destinar 60 milions de dòlars a una empresa ombrívola anomenada Drax que està vinculada al president Emmerson Mnangagwa. L'exposició va donar lloc a la destitució i detenció del ministre de Salut, Obbidiah Moyo. Hopewell Chin'ono va ser arrestat per càrrecs febles en un aparent intent de silenciar-lo. [32]

Premis

Vegeu també: Llista de premis de periodisme nord-americans § Periodisme d'investigació

Premis George Polk
Premi Goldsmith de reportatge d'investigació
Reporters d'investigació i editors Premi
Premi Pulitzer de reportatge d'investigació
Premi Worth Bingham de reportatge d'investigació

Vegeu també

Glossari de periodisme
Periodisme preventiu

Organitzacions, publicacions i persones

Associació Brasilera de Periodisme d'Investigació
Gabinet de Periodisme d'Investigació
Centre de Reportatges d'Investigació
Centre per a la Integritat Pública
Centre de Periodisme d'Investigació
Xarxa Global de Periodisme d'Investigació
Revista de Desenvolupament del Sud Global
Institut de Notícies sense ànim de lucre
Reporters d'investigació i editors
Taller de reportatge d'investigació
Centre Filipí de Periodisme d'Investigació
Rodolfo Walsh
L'ocult és més immens

Referències

^ Weinberg, Steve (1996). The Reporter's Handbook: An Investigator's Guide To Documents and Techniques. Premsa de Sant Martí. ISBN 978-0-312-13596-6.
^ "El Global Media Defence Fund dóna suport a la conferència de periodisme d'investigació més gran de la història". Unesco. 29 de setembre de 2023.
^ de Burgh, Hugo, ed. (2000). Periodisme d'investigació: context i pràctica. Londres i Nova York: Routledge. ISBN 978-0-415-19054-1.
^ Jump up to:un b c d Sterling, Christopher H., ed. (2009). "Periodisme d'investigació". Enciclopèdia del Periodisme. Vol. 2. Publicacions SAGE. pàgines 788-794. ISBN 978-0-7619-2957-4.
^ Sloan, W. David; Parcell, Lisa Mullikin (2002). Periodisme americà: història, principis, pràctiques. McFarland. pàgines 211-213. ISBN 978-0-7864-1371-3.
^ Tichi, Cecelia (2013). Exposés i excés: Muckraking in America, 1900 / 2000. Universitat de Pennsylvania Press. ISBN 978-0-8122-0375-2.
^ Hess, Esteve (2013). El que va passar amb els Washington Reporters, 1978-2012. Brookings Institution Press. ISBN 978-0-8157-2540-4.
^ McChesney, Robert W. (2004). El problema dels mitjans de comunicació: la política de comunicació dels EUA al segle 21. Revista mensual de premsa, p. 81. ISBN 978-1-58367-105-4., citant Just, Marion; Levine, Rosalind; Regan, Kathleen (novembre-desembre de 2002), "Periodisme d'investigació malgrat les probabilitats", Columbia Journalism Review: 103ff
^ Vassílieva, Natàlia; Anderson, Mae (3 d'abril de 2016). "El grup de notícies reclama una gran quantitat de dades sobre comptes a l'estranger". The New York Times. Premsa associada. [Consulta: 4 abril 2016].
^ Jump up to:un b c "Sobre l'ICIJ". El Centre per a la Integritat Pública. [Consulta: 10 febrer 2015].
^ "Gerard Ryle". Centre per a la Integritat Pública.
^ Fitzgibbon, voluntat; et al. (5 de novembre de 2017). "El trove offshore de l'1% exposa els vincles Trump-Rússia i els bancs guardiola de l'1% més ric: una nova filtració de registres confidencials revela els amagatalls financers de marques icòniques i corredors de poder de tot l'espectre polític". Consorci Internacional de Periodistes d'Investigació. [Consulta: 6 novembre 2017].
^ Grandoni, Dino (6 de novembre de 2017). "Anàlisi | The Energy 202: El que necessites saber sobre Wilbur Ross i els Paradise Papers". El Washington Post. ISSN 0190-8286. [Consulta: 6 novembre 2017].
^ Disis, Jackie Wattles i Jill (6 de novembre de 2017). "Paradise Papers: El que necessites saber". CNNMoney.
^ Oltermann, Philip (27 de juny de 2021). "L'agència de detectius digitals número 1 de Berlín segueix la pista dels abusadors de drets humans". El guardià. Londres, Regne Unit. ISSN 0261-3077. [Consulta: 28 juny 2021].
^ Hahn, Oliver (2018). Periodisme d'investigació digital. Springer International Publishing. pàgines 145-146.
^ "10 eines per a periodistes d'investigació". Xarxa Internacional de Periodistes. [Consulta: 26 juny 2023].
^ eInvestigator.com, Michael Kissiah (22 de juny de 2022). "Solucions LexisNexis per a Forces i Cossos de Seguretat i

Investigadors". Recursos d'Investigació i Detectius Privats. [Consulta: 26 juny 2023].
^ "Un nou hospital per a bojos". Àguila diària de Brooklyn. Desembre de 1876.
^ "Ida B. Wells-Barnett: Antilinxament i la Casa Blanca". WHHA (en-US). [Consulta: 15 abril 2024].
^ "Ida Tarbell: la dona que va assumir el petroli estàndard - Connecticut Història | un projecte CTHumanities". Història de Connecticut | a CTHumanities Project - Històries sobre la gent, tradicions, innovacions i esdeveniments que conformen la rica història de Connecticut. 6 de gener de 2022. [Consulta: 15 abril 2024].
^ Paranick, Amber (8 de novembre de 2022). ""Darrere de les barres d'asil:" Nellie Bly informant des de l'illa de Blackwell. | Titulars i herois". La Biblioteca del Congrés. [Consulta: 15 abril 2024].
^ Elving, Ron (16 de juny de 2022). "En la nova edició del clàssic Watergate expose, Woodward i Bernstein enllacen Nixon, Trump". NPR.
^ Dedman, Bill (1989). "El color dels diners". Informes de poder.
^ ? «Bill Dedman de The Atlanta Journal and Constitution». www.pulitzer.org.
^ Godlee, F.; Ferrer, J.; Marcovitch, H. (5 de gener de 2011). "L'article de Wakefield que vinculava la vacuna triple vírica i l'autisme era fraudulent". BMJ. 342: C7452. DOI:10.1136/BMJ.C7452. ISSN 0959-8138. PMID 21209060. S2CID 43640126.
^ Ziv, Stav (10 de febrer de 2015). "Andrew Wakefield, pare del moviment antivacunes, respon per primera vegada a l'actual brot de xarampió". Newsweek. Nova York. [Consulta: 19 febrer 2015].
^ Boseley, Sarah (2 de febrer de 2010). "Lancet es retreu del paper triple víric 'totalment fals'". El guardià. Londres. [Consulta: 14 gener 2015].
^ "Exclusiva: la història real de l'escàndol de despeses dels diputats". El Telègraf. 7 de maig de 2019. ISSN 0307-1235. [Consulta: 15 abril 2024].
^ Crewdson, John (30 de juny de 1996). "Aturada cardíaca a 37.000 peus". Chicago Tribune.
^ Kovach, Bill; Rosenstiel, Tom (2010). Desenfocament: Com saber què hi ha de cert en l'era de la sobrecàrrega d'informació. Nova York: Bloomsbury Publishing. pàgines 58-60. ISBN 978-1-60819-302-8.
^ Muchena, Deprose (20 de juliol de 2020). "Zimbàbue: Les autoritats continuen la seva repressió de la dissidència amb la detenció de periodistes d'investigació i activistes". Amnistia Internacional. [Consulta: 4 gener 2021]. Les autoritats de Zimbàbue han de deixar d'utilitzar malament el sistema de justícia penal per perseguir periodistes i activistes que simplement exerceixen el seu dret a la llibertat d'expressió i reunió pacífica. Les autoritats han de deixar d'utilitzar la policia i els tribunals per silenciar la dissidència.

Per llegir més

Aquesta secció s'ha d'actualitzar. La raó donada és: Afegiu algunes fonts més recents que el 2010. Ajuda a actualitzar aquest article per reflectir esdeveniments recents o informació nova disponible. (març 2024)

"Com denunciar la corrupció, el vici i la incompetència, per part dels que tenen". El guardià. 14 d'octubre de 2021. Article de sis periodistes d'investigació sobre la situació del periodisme d'investigació al Regne Unit.
Harber, Anton; Renn, Margaret, eds. (2010). Troublemakers: El millor del periodisme d'investigació de Sud-àfrica. Auckland Park, Sud-àfrica: Jacana Media. ISBN 9781770098930. OCLC 794905854.
Vídeo del Simposi Logan 2010 a la Universitat de Califòrnia El panell "Consequences of Investigative Reporting" de Berkeley, en el qual van participar reporters del Sahara Reporters, el Medill Innocence Project at Northwestern, The Washington Post, The Las Vegas Review-Journal i The El Paso Times parlar dels perills als quals s'enfronten els

reporters d'investigació; les seves experiències van des de l'amenaça a la vida i les extremitats per informar sobre la corrupció a l'Àfrica, fins a citacions dirigides a un professor de periodisme i els seus estudiants per intentar treure a la llum un avortament indegut de la justícia; una guanyadora del premi Pulitzer descriu els informes sobre seguretat nacional mentre les seves fonts s'enfronten a inquisicions internes; un veterà reporter de Las Vegas parla d'enfrontar-se als magnats dels casinos i al crim organitzat; mentre una reportera que cobreix la frontera mexicana explica com ha sobreviscut a la violenta realitat de la guerra no declarada a la nostra frontera, abril de 2010
"Current State of Investigative Reporting", xerrada de Seymour Hersh a la Universitat de Boston, 19 de maig de 2009
Tell Me No Lies: Investigative Journalism that Changed the World, John Pilger, ed. (rústica) 2005.

Enllaços externs

A Wikimedia Commons hi ha contingut multimèdia relatiu a: Periodisme d'investigació.